

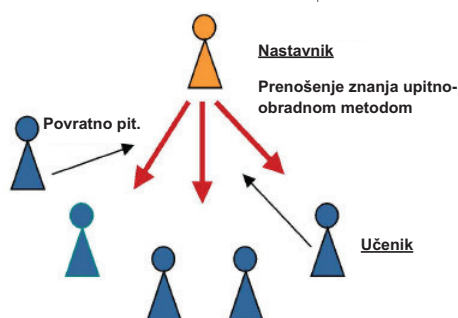
Razgovor u nastavi 5.1

Glavna tačka u radu nastavnika i instruktora u srednjim stručnim školama jeste nesumnjivo prenošenje stečenih znanja učenicima iz teoretske u praktičnom nastavu (u radionici).

- U nastavnom razgovoru ima prenošenje znanja, a često i obradu novih sadržaja, tj. sticanje novih znanja. Naročito se obraduju suštinski i važni nastavni sadržaji.
- Razgovor u nastavi se usmerava od nastavnika, ali se ni na koji način ne može unapred jasno planirati i strukturirati, kao što je to slučaj kod praktične nastave.
- Razgovor u nastavi predpostavlja visoke zahteve za upitnu tehniku nastavnika. Ciljnim pitanjima podstiče se učenička samostalnost u mišljenju u učenju.
- Na početku nastavnik postavlja pitanja celoj grupi, a učenici imaju dovoljno mogućnosti da postavljaju pitanja nastavnicima.

U školskim teoretskim zanimanjima nastavni razgovori se koriste u većim procentu i češće, nego u zanimanjima gde prevladjuje ručni rad!

U nastavnom razgovoru aktivni su i učenici. Iz tog razloga ovde se naučeno bolje pamti, a eventualne greške i iskazanje nekorektnosti mogu se odmah razjasniti.

Porast nivoa znanja može se tu utvrditi, pa na osnovu toga nastavnik planira dalje korake.

Postavljanje pitanja u toku nastavnog razgovora

U toku nastavnog razgovora treba postavljati samo otvorena pitanja. Učenici se mogu izjašnjavati slobodno u vezi s postavljenim pitanjima. Pitanja koja se isključivo baziraju na nastavni cilj počinju jednom upitnom rečju.
Primer: Koje prednosti imaju akumulatori u poredjenju sa elementima cink-karbon?

U slučaju pogrešnog odgovora, treba postavljati nova pitanja koja će usmeriti učenika u pravcu cilja.
Primer: Molim vas, razmišljajte odmah, zašto vi za jednu ručnu bateriju upotrebljavate akumulator a ne elemente cink-karbona?

Dopunskim pitanjima možete i dalje produbljivati i razvijati neke aspekte iz malopredjašnjih učenikih odgovora.